

Височината на полета на морския орел по време на есенната миграция варира между 30 и 1000 м. Повечето птици са прелетели на височина до 500 м, като са разпределени почти равномерно в пояса до 200 м (23 инд.) и между 200 и 500 м. (20 инд.). Във височинния пояс над 500 м са наблюдавани 10 птици.

Египетски лешояд *Neophron percnopterus*

Визуално проучване на дневната миграция

По време на есенната миграция 2012 г. е наблюдаван един египетски лешояд на наблюдателната точка Арката в Източните Родопи, прелетял на 800 м височина в посока от северозапад на юг на 25.9.2012 г. (фигура 43). Птицата е с поведение на мигрант и не е от местните двойки. В този период в гнездовия район на египетските лешояди са регистрирани само млади птици, които са останали в района до средата на октомври.

Белоглав лешояд *Gyps fulvus*

Визуално проучване на дневната миграция

По време на есенната миграция 2012 г. са наблюдавани общо 10 мигриращ и белоглави лешояда, от които 9 са регистрирани в Южна България (фигура 43). и един - в Приморска Добруджа в близост до една от временните точки за наблюдение на миграция. В Южна България белоглави лешояди са наблюдавани на източните наблюдателни точки – Александрово, Суходол, Равнец, Ветрен и Атанасовско езеро, като най-голям брой е отчетен при Ветрен – 4 индивида. В Добруджа един млад белоглав лешояд е наблюдаван при местността Болата, в относителна близост до временната наблюдателна точка Свети Никола. На птицата е обърнато специално внимание поради факта, че се е опитвала многократно да избегне опериращите ветропаркове в района. Това поведение е описано по-долу.

Най-рано е регистриран белоглав лешояд на 7.8.2012 г. на наблюдателната точка при Суходол, а най-късно – на 30.9.2012 г. при Ветрен. Регистрираната на Суходол птица през август е единствената наблюдавана през този месец. Останалите белоглави лешояди са наблюдавани между 13 и 30 септември. В рамките на деня белоглавите лешояди са наблюдаван и да прелитат между 9 и 15 ч. Пет от птиците са прелетели на височина до 200 м, 3 – на височина между 200 и 500 м и една – на 1000 метра.

Поведение на белоглавия лешояд, наблюдаван в местността Болата на 22.9.2012 г.

На 22.9.2012 г. млад белоглав лешояд (*Gyps fulvus*) (Фиг. 47) долетя над местността Болата североизток покрай източната част на брега северно от нос Калиакра. Птицата летеше на югозапад с директен планиращ полет на около 50 м височина над степния участък с отвесни скали към морето и достигна до долината Болата. Над ориентирания север-юг скалист западен склон на долината и над самата долина птицата започна да се рее и да опитва да набере височина. Условието за това изглеждаха отлични – денят бе слънчев, горещ (температура около 28°C), без вятър, източният склон бе напечен от слънцето. Лешоядът се насочи на северозапад, стараяйки се както да се издигне по-високо във въздуха, така и да се отдалечи от морските участъци, където липсват критично важните за подобна едра и тежка птица термали (Фиг. 48). Точно в посоката, в която птицата опитваше да набере височина и да напусне мястото, се оказаха редиците ветрогенератори на най-южната част на ветропарка „Калиакра” в района на нос Калиакра. Приближавайки ги, без да е успял да се издигне над тях, птицата се връщаше и отново правеше опит да премине над тях. Това беше повторено многократно, но без успех, и лешоядът продължаваше да се опитва да се измъкне от очевидния капан, в който се беше оказал.